

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

139 Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

nimis, & tamen occulto, sed iusto iudicio permittit homines ab ijs discedere, atque in peccata labi: ac si dicat Exitus quidem aquarū deduxerūt oculi mei, quia ipsi non custodierunt legem tuam: exitus etiam, quia alij, quos oportebat te venerari, tibi- que in omnibus obtemperare, non custo- dierunt; sed in ipsa permissione iustitiā, & iudicium admiratus sum. Vnde pauor tenuit me, & tremor: & omnia ossa mea perterrita sunt. Quis enim de sua iustitia, vel recta voluntate præsumat, quando ius- tē omnino manum subtrahis: qua subtra- cta corruat necesse est, qui stabat, & se ali- quid esse præsumebat? Quid enim sum mi- himetipsum sine te, inquit sanctus Angusti- nus, nisi Dux in præceptis? & alibi. Quan- tumlibet rectus mihi videar producis tu de thesauro tuo regulam, coaptas me ad eam, & prauus inuenior. Ne intres in iudicium cum seruo tuo.

Iob 4.

In Psal.
142.

139 Tabescere me fecit zelus meus,
quia obliti sunt verba tua inimici
mei.

TABESCERE Hebraicè **יִבְהַלֵּץ**
in Piel, quod vehementiam sonat. Si-
gnificat autem propriè constrinxit, coar-
ctauit, ne possem respirare. aut euadere; vt
significantissimè noster interpretes dixerit,
tabescere me fecit, græcè **ἰξήθη**. Zelus He-
braicè

braicè זֵלָה Significat autem zelum, Zeli magna vis. vel zelotipiam, qua inardescit quis, cum sibi rem præripi suspicatur, quam diligit: vel videt indignè tractari; cuiusmodi est illud, Zelus domus tuæ comedit me: id est, absumpsit me: & illud. Zelus Domini exercituum faciet hoc. Est autem hic amantium Deum zelus pro Deo dilecto: idèò addit. Quia obliti sunt verba tua inimici mei, non quia me persecuti, & iniuste opprimere conati sunt, sed quia obliti sunt verba tua, quæ sunt mihi cariora meipso. Quæ igitur tanto diligit affectu, nunquid non consequens est, vt discrucietur, si negligi, aut indignè tractari videat? Quid enim faciat hæc videns? An zelo Phinees incitatus eos interimat? Nam de ijs quidem, quos de medio tollere licebat, fortasse loquebatur, cum dicit. In matutino (id est maturè) interficiebam omnes peccatores terræ. An ex caritate corripiat, & palam arguat? Sed nihil proficiet. Obturauerunt enim aures suas, ne audiant: & sicut aspis: ne exaudiant vocem sapienter incantantis. Nam alioquin vel in conspectu Regum de diuinis testimonijs loquebatur, & non confundebatur. Nam ad Dominam per orationem accurrat; & die, ac nocte eos lugens remedium ab eo efflagitet: ne id quidem prætermisit, sed opposuerunt sibi scutum cordis, ne iacula diuina cor vndique obduratum per-

Psal. 68.

4. Reg. 19.

Numb. 20.

Psal. 109.

Psal. 57.

Sup. ver.

46.

uadant. Ergo vias vndique septas inueniēs nihil reliquum habet nisi flere, & tabesce-
re. Disce autem perfectam caritatem, quæ
sic dolet super inimicis. Inimicos autem
vocat, non quod nocere sibi conarentur,
sed quod verba Dei essent obliti. Nam
(vt Sanctus Ambrosius ait) nemo grauior
hostis omnium, quam qui omnium læ-
dit autorem.

*Cur dicat
Obliti,
&c.*

Quod autem ait, obliti, plura mihi vi-
detur innuere. Primum enim sonat mo-
destiam. Non enim accusat illos acerbio-
ribus verbis veluti trāsgressores, & summo
imperatori inobedientes: sed quasi exte-
nuat, dicens, obliti sunt. Secundò, laten-
ter indicat rei non ferendam indignitatē,
tanquam ipse eam ne nominare quidem
audeat. Quomodo res turpis apud Danie-
lem honestioribus vocabulis designatur
cum dicitur. Filia Israel timentes loque-
bantur vobis. Et alibi: Benedixit Deum,
& Regem: quasi ne proferre quidem ausus
sit verbum maledicendi. Terriò subindi-
cat illorum demētiam, & malitiam, quod
ne meminisse quidem dignati sunt rerum
illarum, hoc est, diuinarum vocum: in qui-
bus diuina bonitas remedia curandis eorū
infirmatibus constituit. Postremò osten-
dit præcipuam, & occultam vim verbo-
rum Dei: velut fieri non possit, vt quis eo-
rum meminerit, & peccet. Quare id omni
studio conatur inimicus, vt verbum de
corde

*Dan. 13.
3. Reg. 21.*

corde tollat, ne fructificet: ut obliuionem inducat, qua fiat, ut tum sese homines turpiter in omnia vitia proiciant. Quapropter curandum contra diligentissime est, ne vlllo vnquam tempore vel leuis nos obliuio capiat eloquiorum Dei, in quibus & tutela aduersus hostes, & lux in recte discernendis rebus, & diuina protectio, & firmitas, atque constantia nostri propositi prouidentissime sita est.

140 Ignitum eloquium tuum vehementer, & seruus tuus dilexit illud.

Vox Hebræa **אֵשׁ** significat quidem igne purgatum, & excoctum: quo modo alibi à Propheta nostro dicitur eloquium Domini igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum. Atque ita quidam intelligunt hunc locum, nihil addentes aliud. Sed mihi non quamlibet purgationem videtur significare, sed eam, quæ per vstionem, & accensionem in conflatorio fiat. Vnde de quibusdam à vitis non repurgatis Scriptura loquitur. Frustra conflauit conflator: maliuæ enim eorum non sunt consumptæ. & Malachias, Purgabit eos: (id est filios Leui) quasi aurum, & quasi argentum. Præmiserat autem. Ipse enim quasi ignis conflans. Ex quo fit, vt, quod sic purgatur, purgationem

Psal. 11.

Verbum
Dei purif-
icatum.

Ierem. 8.

Malac. 3.

Aa 3 simul,